

Brøkpension til unionsborgere, der er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71 eller af andre bilaterale overenskomster om social sikring

Jeg henvender mig for sidste gang til Arbejdsmarkedsudvalget i forlængelse af mine henvendelser fra den 26.12.2009, den 7.1.2010, den 8.1.2010 og den 12.1.2010.

EU-domstolen har i dommene sag 122/84, sag C-85/96, sag C-185/96, sag C-224/98, sag C-184/99, sag C-456/02 og sag C-326/90 klart og tydeligt fastslået, at en unionsborger, der har gjort brug af de traktatfæstede rettigheder om frit at færdes og tage ophold og af arbejdskraftens frie bevægelighed indenfor Fællesskabet, ikke af opholdsmedlemsstaten må udsættes for at skulle opfylde dobbelte betingelser om forudgående bopæl og beskæftigelse i en vis periode for ret til en social ydelse, og derfor har ret til et garanteret eksistensminimum og garanterede mindsteindkomster for invalide og ældre og familieydelse, hvis opholdsmedlemsstatens lovgivning garanterer sådanne sociale ydelser, og at unionsborgeren derfor ikke skal tåle nogen nedsettelse af en social ydelse, fordi personen har gjort brug af de traktatfæstede rettigheder om frit at færdes og tage ophold og af arbejdskraftens frie bevægelighed indenfor Fællesskabet.

Jeg vil i forbindelse med unionsborgeres ret til en fuld dansk social pension nu også henvise Arbejdsmarkedsudvalget til Landsorganisationen i Danmarks pjece om førtidspension efter de nye regler fra 2003, som kan findes under følgende link:

<http://www.lo.dk/RUNDTOMLO/Bestilpublikationer/Socialpolitik%20og%20rummeligt%20arbejdsmarked/~media/Publikationer/Publikations%20filer/fortidspensionpdf.ashx>

På side 18 i denne pjece fra LO står der følgende:

"Bopælskrav

Retten til folke- og førtidspension er betinget af, at ansøgeren har fast bopæl her i riget eller hyre på dansk skib.

Undtaget her er også EU-statsborgere, efterlevende hertil, der er omfattet af EF-forordning 1408/71 og hvor det følger af konventioner.

Er denne betingelse ikke opfyldt, skal danske statsborgere som er fyldt 65 år, have haft fast bopæl her i landet i mindst 30 år mellem det fyldte 15. og det fyldte 65. år. Den mindste bopælstid er 3 år.

Optjening

For at kunne opnå fuld pension for personer over 65 år, skal man have boet her i landet i mindst 40 år. Ellers bliver pensionen fastsat efter forholdet mellem det tid man har boet her og 40 år (brøkpension).

For al den tid man har boet her i landet mindst udgøre 4/5 af årene fra det fyldte 15. år, til det tidspunkt hvorfra pensionen ydes. I modsat fald ydes også her en brøkpension.

Bopælstiden er fraveget for EU-statsborgere og hermed også danske statsborgere. Det indebærer, at ophold i et andet EU-land tælles med ved opgørelsen af bopælstiden. Desuden kan ovennævnte betingelser være fraveget for lande, hvormed Danmark har indgået en overenskomst (konvention). Kommunen kan oplyse herom".

Jeg mener derfor, at LO og daværende socialminister Henrik Dam Kristensen i sit svar på artiklen "Ret og rimeligt for borgerne", Socialrådgiveren nr. 4, side 4-6, jf. bilag 615, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2000-2001, har helt ret i, at kommunerne i Danmark burde kunne oplyse herom, når det eneste kommunerne i Danmark burde have kendskab til i forhold til EF-forordning 1408/71 er princippet om ligebehandling, og en person, der er omfattet af EF-forordning 1408/71, der har fast og lovligt ophold i Danmark på tidspunktet for ansøgning om en dansk social pension, derfor har ret til en fuld dansk social pension.

Derfor er det meget besynderligt, at Herning Kommune, Beskæftigelsesankenævnet ved Statsforvaltningen Midtjylland, Pensionsstyrelsen og Beskæftigelsesminister Inger Støjberg er af en anden opfattelse end EU-domstolen, daværende socialminister Henrik Dam Kristensen og LO, når Herning Kommune, Beskæftigelsesankenævnet ved Statsforvaltningen i sin afgørelse fra den 10.12.2008, Pensionsstyrelsen, daværende socialminister Eva Kjer Hansens, daværende velfærdsminister Karen Jespersen og Beskæftigelsesminister Inger Støjberg mener, at optjeningsprincippet i lov om social pension skal finde anvendelse i min sag, selvom jeg som vandrende arbejdstager er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71, og jeg derfor kun skulle være berettiget til en brøkpension med mulighed for supplement efter § 27a i aktivloven til min brøkpensionsindkomst, og derfor skal straffes for at have gjort brug af mine traktatfæstede rettigheder om frit at færdes og tage ophold og af arbejdskraftens frie bevægelighed indenfor Fællesskabet.

Derfor er det endnu mere besynderligt, at Beskæftigelsesankenævnet ved Statsforvaltningen Midtjylland i sin afgørelse fra den 10.12.2008 ang. min klage mod § 27a i lov om aktiv socialpolitik ikke med et eneste ord tog stilling til mine henvisninger til EU-retten, hvor jeg allerede påberåbte mig ret til ligebehandling, og det heller ikke fremgår af afgørelsen, at Beskæftigelsesankenævnet skulle have inddraget EU-retten, hvorfor Beskæftigelsesankenævnet derfor på det groveste tilsidesatte ligebehandlingsprincippet i EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71.

En ting er at fratage mig min ret til ligebehandling, men at Beskæftigelsesankenævnet ved Statsforvaltningen undergravede sin egen afgørelse fra den 10.12.2008, hvor Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse om, at Herning Kommune skulle afsætte et beløb til dækning af min forsørgerpligt, ved at henvise til Ankestyrelsens ulovlige principafgørelse O-49-98, og derved fratog mit barn sine rettigheder efter §§ 2, stk. 1, 33, stk. 1, nr. 5 i aktivloven, §§ 13, 14 og 18 i lov om børns forsørgelse, §§ 1, 7 og 11 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og § 10 i lov om en børnefamilieydelse samt § 7, stk. 1, nr. 14 i ligningsloven og Ankestyrelsens principafgørelser A-37-02, O-34-88, O-85-98, O-128-96, O-127-96, O-126-96, O-126-95, O-62-98, O-73-95 og P-43-96, det kalder jeg for diskrimination af børn af brøkpensionister af groveste karakter.

Jeg kan derfor kun appellere til Arbejdsmarkedsudvalget om at sørge for, at Ankestyrelsen, Statsforvaltningerne og kommunerne fremover ikke længere vil gøre brug af Ankestyrelsens ulovlige principafgørelse O-49-98 for at sikre rettighederne for børn af brøkpensionister, der søger om en supplerende forsørgelsesydelse efter § 27a i aktivloven.

Jeg kan derfor kun appellere til Arbejdsmarkedsudvalget om at sørge for, at Ankestyrelsen, Statsforvaltningerne og kommunerne fremover kun vil gøre brug af Ankestyrelsens gældende principafgørelser A-8-05 og A-2-06, når de danske myndigheder skal behandle en klagesag fra en person mod en afgørelse fra en kommune ang. hjælp efter § 27a i aktivloven, fordi A-8-05 og A-2-06 er i overensstemmelse med L 137 af 15.12.2000 (førtidspensionsreformen fra 2003), idet disse principafgørelser klart og tydeligt henviser til holdepunkter i det vedtagne lovforslag, som fastslår, at hjælpen netop ikke skal beregnes efter reglerne for personligt tillæg, som jo netop er regler, der blev afskaffet for alle førtidspensionister fra 1.1.2003, fordi den danske

lovgiver indførte ét ydelsesniveau for at styrke retssikkerheden, og Ankestyrelsen i A-8-05 og A-2-06 derfor henviser til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget til § 4, første afsnit, især sidste sætning, hvoraf det klart og tydeligt fremgår, at hjælpen for brøkpensionister, der har fået tilkendt en førtidspension fra 1.1.2003, og som opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i aktivloven, skal tilkendes efter de almindelige regler i aktivloven, altså iht. § 11, stk. 2, nr. 1-3 i aktivloven, og skal svare til forskelsbeløbet mellem de faste satser for fuld førtidspension som affattet i § 49, stk. 1, nr. 8 i lov om social pension og brøkpensionistens og evt. ægtefælles/samlevers indtægtsgrundlag, der skal beregnes efter reglerne for indtægtsregulering i kap. 4a i lov om social pension, jf. lovforslagets § 1, nr. 33, og brøkpensionsindkomsten.

Derfor fremgik de faste satser som affattet i § 49, stk. 1, nr. 8 i lov om også som de faste satser hjælpen efter § 27a i aktivloven skulle beregnes efter i vejledning nr. 126 af 25.11.2002, men den nye regering har bare undladt at oplyse både kommunerne og brøkpensionister, der har fået tilkendt en førtidspension fra 1.1.2003 herom siden 21.11.2003, hvilket efter min mening er en grov tilsidesættelse af retssikkerheden i Danmark.

Jeg kan derfor kun appellere til Arbejdsmarkedsudvalget om at sørge for, at de faste satser for hjælp til visse persongrupper efter § 27a i aktivloven omgående fremgår af en gældende vejledning om kontanthjælpssatser, for det kan ikke være rigtigt, at Ankestyrelsen i sine principafgørelser A-18-06 og A-22-07 kan påstå, at en bestemt persongruppe her i landet, nemlig brøkpensionister, der har mulighed for at søge om et supplement til brøkpensionsindkomsten ikke skal have ret til et garanteret eksistensminimum, når alle andre personer med fast og lovligt ophold i Danmark er sikret ret til et garanteret eksistensminimum efter den danske bistandslovgivning under henvisning til § 75, stk. 2 i den danske grundlov, jf. pkt. 8 i den gældende vejledning nr. 39 af 5.3.1998 om lov om aktiv socialpolitik.

Jeg kan derfor kun appellere til Arbejdsmarkedsudvalget om at sørge for, at der udfærdiges nye vejledninger om lov om folkepension, lov om førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv. samt om førtidspension fra 1.1.2003, EU/EØS-borgeres ret til kontanthjælp (og ikke start-hjælp) og lov om aktiv socialpolitik, som tager hensyn til de omfattende reformer denne lov under den nye regering har været underlagt som indførelsen af bopæls- og beskæftigelseskrav og indførelsen af starthjælpen, nedsættelse af kontanthjælpen efter 6 måneder, 450-timers-arbejdsreglen, kontanthjælpsloftet og indførelsen af § 27a i aktivloven, og at det af disse vejledninger klart og tydeligt fremgår for hvem bopæls- og beskæftigelseskravene, starthjælp og § 27a i aktivloven og optjeningsprincippet i de danske pensionslove er fraveget, fordi personer ikke er omfattet af personkredsen, som alle eller en del af disse bestemmelser skal anvendes på, hvis personen er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71 eller af andre bilaterale overenskomster om social sikring.

Jeg kan derfor kun appellere til Beskæftigelsesminister Inger Støjberg om at revidere sine svar til mig fra den 3.7.2009 og den 21.12.2009, og hun derfor vil svare mig i overensstemmelse med ligebehandlingsprincipperne i EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71 samt art. 12, stk. 1, 2. punktum og Danmarks erklæring nr. 7 til art. 89 under bilag VI i EF-forordning 1408/71, fordi jeg iht. § 7 i forvaltnin-gen har bedt hende om at svare mig på mine direkte henvendelser til hende.

Med venlig hilsen

Britta Schulz